

Libor István C. apát, plébános (Szentetornya 1900 – Endrőd 1955)

Az eltelt század legnehezebb éveiben volt Endrőd plébánosa.

1900. június 30.-án született. Sajnos, családi adat nagyon kevés áll rendelkezésre. Minden bizonnyal már gyerekkorban erős „kihívás” irányította életét. Bizonyára kitűnő eredményű diák volt, aki érdemeket szerzett arra, hogy Esztergomban végezhesse teológia tanulmányait. Feltehetően korán árvaságra jutott. Endrődre nevelő anyjával érkezett, aki a plébánián teljesített főleg ellátási szolgálatot nevelt fia mellett.

1924. június 24-én szentelték pappá.

Utána szülőhelye szomszédságában Orosházán kezdte hitoktatóként egyházi teendőit. Ez a szolgálat 8 évig tartott. Eredményes és alapos munkát végzett az iskolások közt.

1932. július 1-én c. esperesként Gádoroson kezdi újabb sikeres munkáját. Innen került elismerésként Endrődre Pintér László helynök megbízása alapján.

Az oroszok bejövetelekor Endrődön a plébános, és 3 káplán végezte a „nagyváradai egyházmegye gyöngyszemének” (egyházi körökben így nevezték akkor Endrődöt) lelki gondozását. A közelítő orosz seregek elől ők is elmenekültek, csupán Daszkál István fiatal káplán maradt szolgálati helyén. Ő Erdélyből került ide, egy ideig egyedül szolgálta a 14 ezer ember lelki ügyeit, aztán rövid ideig Dávid Béla, majd Pálóczy János következett. (1946. novembertől egy esztendeig)

A lakosság nagy része szeretettel fogadta az új esperes plébánost, de sajnos ellenséges érzelmek is bőven elszabadultak a községben. Jelentősen nőtt az ellenzéke, mikor bebizonyította, hogy nem hátrál meg a legveszedelmesebb nehézségektől sem. Ezek voltak a legkeményebb évei. Daszkál atya is hazament Erdélybe. Komoly zavarokat hozott a hitéletben Csernus apát meghurcolása, bebörtönzése, a vallásos nevelők eltávolítása, a háború miatt romos állapotba került templom felújítása. A minden vagyonából kifosztott egyházközség tönkretétele rohamosan haladt előre. A ronccsá lőtt templomtorony, a toronyóra, az orgona felújítása, a harangok újraöntése. Az iskolai hitoktatást makacsul akadályozó törekvések elleni küzdelem, mely végül Libor apát személye ellen szervezett támadások, pusztá létét is veszélyeztették. Megtörtént, hogy egy éjszaka kopogtattak a plébánia ablakán, és Libor atyát sürgősen egy haldokló beteghez hívták. Mint ismeretes a plébániával szemben volt Sztanyik Bálint sekrestyésnek a háza. Bálint bácsi is halotta és látta a kopogatókat, és ő szerencsére felismerte az éjszakai látogatókat, és volt erkölcsi bátorsága, hogy átkiabált Libor atyának, hogy sehova ne menjen. mert ezek csak ki akarják csalni a

plébániáról a kitalált trükkel, hogy kint az utcán védtelenként elintézzék. Ekkor megmenekült Libor atya a hivatlan rossz szándékú éjszakai látogatóktól, akik dühükben Sztanyik Bálint sekrestyésnek bosszúból betörték téglával az ablakát. Az ehhez hasonló, számos veszedelmes dolgok egészségét megrontották, és lassan képtelenné vált, hogy egyházi teendőit maradéktalanul ellássa.

1952-ben helyet cserélt Révész István bucsai plébánossal. Rohamosan elhatalmasodó betegsége ellenére Endrődön kívánta hátralévő életét leélni. A kántorlakás elkülönített részében a lelkes hívők vették gondozásba, 55 évesen, papságának 31. évében hosszú, súlyos betegség hősies, türelmes elviselése után csendesen elhunyt. A Szarvasvégi Temetőben, a feszület szomszédságában nyugosza örök álmát, az alatt a sírkereszt alatt, mely mintegy 100 évig Endrőd kiváló főjegyzőjének, Salacz Józsefnek sírját jelölte.

Szagrális lelkiületű pap volt. A legtevékenyebbek közt is előkelő helyen van. Olyan nehéz időkben tette feladatát, amilyen csak a nagy közpusztító események voltak (tatár, török idők). Az Úr adjon neki örök nyugodalmat hősi életéért, amit nagyrészt településünkért áldozott.